

regele Tebei (Básti Lajos), ni s-a înfățișat ca un caracter modelat cu mult meșteșug, parcă în marmură. Corifeul (Major Tamas) a avut darul să transmită căldura și rezonanța sufletească a unui om de azi, actorul conferind parcă personajului o calitate de raisonneur modern.

Distribuția Teatrului Național din Budapesta a cuprins actori ca Tökés Anna, care, urmînd de asemenea o linie de mare simplitate, n-a omis, în același timp, să păstreze o seamă de aspecte foarte umane ale Jocastei, soția regelui Tebei. Bihari József, păstrînd și el o linie de vibrație foarte omenească, ne-a redat chipul Păstorului, de o deosebită funcție tragică în piesă. Profetul Tiresias, în interpretarea lui Balázs Samu, vestitoarea Kohut Magda, preotul lui Zeus, Gellay Kornél, ca și Creon-Bitskey Tibor și, în sfîrșit, corul bătrînilor tebani au adus o contribuție bine determinată în acest spectacol.

Montînd tragedia *Oedip*, slujită de actori de frunte, Teatrul Național din Budapesta a dovedit cu prisosință posibilitățile colectivului artistic cu o tradiție veche de 125 de ani.

M. AL.

P

iesa din dramaturgia maghiară contemporană pe care Naționalul din Budapesta a jucat-o la noi atacă problema intelectualului din unghiul celui mai dramatic eveniment petrecut în istoria recentă a Ungariei: contrarevoluția.

Spectacolul, regizat de Upor Tibor, poate fi caracterizat, fără șovăire, drept un spectacol „de actori”: o distribuție solidă, în care aproape toate rolurile au revenit artiștilor emeriți și ai poporului, un decor cît se poate de tradițional (cu plafon, cum nu mai văzusem de mult), nici o dovadă a vreunei strădanii de originalitate regizorală. Se poate alcătui o listă destul de lungă de nume ale interpreților care și-au reconfirmat aici capacitatea și frumoasa pregătire profesională: Básti Lajos, în rolul scriitorului, jucînd reținut, nuanțat, fără efecte exagerate; din nou Bessenyei Ferenc, în rolul secretarului de partid, întruchipînd cu inteligență și vigoare pe omul simplu, pătruns de înalte răspunderi față de societate; Somogy Erzsí (Bătrîna mătușă), una dintre acele actrițe comice care stăpînesc sala prin firescul jocului lor; Major Tamas (Formin), izbutind să creioneze, în două scurte apariții, un caracter și o situație dramatică. Din nou, ansamblul și-a dovedit omogenitatea, convingîndu-ne că am asistat la rezultatele unei munci controlate cu severă autoexigență.

Această autoexigență se confirmă, de altfel, și prin alegerea pieselor reprezentate: *Oedip-Rege*, *Viața lui Galileo Galilei* — două piese din cel mai mare repertoriu universal, dacă se poate spune astfel — și *Cer întunecat*, o lucrare dramatică inspirată din problematica de primă însemnătate a vieții maghiare, definesc un repertoriu de ținută, în deplină concordanță cu profilul primei scene a unei țări.

A. M. N.

